

NORGES HØYESTERETT

Den 8. desember 2010 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Skoghøy og Matheson i

HR-2010-02100-U, (sak nr. 2010/1833), straffesak, anke over dom:

A (advokat Terje Holst Stifjell)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

KJENNELSE OG BESLUTNING:

- (1) Saken gjelder i hovedsak anke over lagmannsrettens domfellelse for promillekjøring – vegtrafikkloven § 31 første til tredje ledd, jf. § 22 første ledd.
- (2) A ble 18. november 2009 satt under tiltale ved Salten tingrett for promillekjøring, subsidiært etterfølgende alkoholnyttelse (tiltalens post I), tyveri (tiltalens post II), ulovlig bruk av narkotika (tiltalens post III), to tilfeller av skadeverk (tiltalens post IV a og b) samt forumlemping av offentlig tjenestemann ved hans utførelse av tjenesten (tiltalens post V).
- (3) Salten tingrett avsa 4. februar 2010 dom med slik domsslutning:

”1. A, født 15.10.1967, frifinnes etter tiltalens post I (overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til tredje ledd jf § 22 første ledd - subsidiært vegtrafikkloven § 31 fjerde ledd jf § 22 annet ledd), post IV (to tilfelle av overtredelse av straffeloven § 291 første ledd jf annet ledd) og post V (overtredelse av straffeloven § 326 nr. 2.

2. A, født 15.10.1967, dømmes for overtredelse av straffeloven § 257 og legemiddeloven § 31 annet ledd jf § 24 første ledd, jf straffeloven § 63 annet ledd, til en bot, stor kr. 6.000 - kronersekstusen - subsidiært 12 - tolv - dagers fengsel. Til fradrag ved eventuell soning av den subsidiære fengselsstraff kommer 2 - to - dager for utholdt varetekt.

3. Inndragning av førerkort og tap av førerrett idømmes ikke.

4. Erstatningskravet idømmes ikke.

5. Saksomkostninger idømmes ikke.”

(4) Påtalemyndigheten anket over bevisvurderingen under skyldspørsmålet for tiltalens post I, IV a og V.

(5) Hålogaland lagmannsrett avsa 23. september 2010 dom med slik domsslutning:

”1. A, født 15. oktober 1967, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til tredje ledd, jf. § 22 første ledd, straffeloven § 291 første ledd, jf. annet ledd og straffeloven § 326 nr. 2. Sammenholdt med de forhold som er rettskraftig avgjort ved Salten tingretts dom av 4. februar 2010 og straffeloven § 63 annet ledd, settes straffen til fengsel i 36 - trettiseks - dager, samt bot på 12 000 - tolv tusen - kroner, subsidiært fengsel i 15 - femten - dager. Til fradrag i straffen kommer 2 - to - dager for frihetsberøvelse i anledning saken, jf. straffeloven § 60 første ledd.

2. A, født 15. oktober 1967, fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en periode av 2 - to - år. Til fradrag kommer den tid førerkortet har vært beslaglagt av politiet.

3. Før gjenerverv av føreretten må det avlegges ny førerprøve.

4. A dømmes til innen 2 - to - uker fra forkynnelse av dommen å betale erstatning til X med 10 000 - titusen - kroner

5. Saksomkostninger idømmes ikke.”

(6) A har anket til Høyesterett over lagmannsrettens dom. Det angis at anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling, lovanvendelse og straffutmåling.

(7) I anken anføres det i korte trekk at lagmannsrettens domsgrunner er mangelfulle fordi retten ikke har drøftet reduksjonen i alkoholkonsentrasjonen som bekrefter As forklaring om at han drakk større mengder alkohol etter kjøringen. Videre har retten lagt avgjørende vekt på vitnebeskrivelsen av kjøringen uten å se den i sammenheng med at traktoren ikke hadde kjettinger, og at det var svært glatt.

(8) Retten skulle lagt vekt på hva vitnet B uttalte i retten og ikke den forklaringen han gav til politiet, og som han senere endret. Det er ikke ført bevis for at tiltalte var påvirket under kjøringen.

(9) På grunn av skillet mellom vegtrafikkloven § 31 andre ledd bokstav b og c skulle lagmannsretten latt tvil om alkoholkonsentrasjonen ved kjøringen komme tiltalte til gode.

(10) A har lagt ned slik påstand:

”Dom av 23.09.2010 i Hålogaland lagmannsrett oppheves.”

(11) *Påtalemyndigheten* har anført at anken synes å gjelde bevisvurderingen under skyldspørsmålet.

(12) Påtalemyndigheten har lagt ned slik påstand:

”Anken over straffekravet tillates ikke fremmet.”

(13) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:

(14) Det følger av Den internasjonale konvensjon om sivile og politiske rettigheter (SP) artikkel 14 nr. 5 at enhver som er domfelt for et lovbrudd, skal ha rett til å få domfellelsen og

straffutmålingen overprøvd av høyere rettsinstans. Denne bestemmelsen medfører blant annet at dersom tiltalte er frifunnet for et forhold i tingretten, men blir dømt i lagmannsretten, har han krav på å få lovanvendelsen overprøvd av Høyesterett, idet det forbeholdet som Norge har tatt til denne bestemmelsen er begrenset til å gjelde bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, se Rt. 2009 side 187. Dette innebærer etter Høyesteretts ankeutvalgs praksis at anke til Høyesterett bare kan nektes fremmet dersom utvalget finner det klart at anken ikke vil føre fram, jf. Rt. 2009 side 961 avsnitt 18.

- (15) A var tiltalt for promillekjøring 27. januar 2009 kl 23.40, subsidiært for etterfølgende alkoholnyttelse umiddelbart etter dette tidspunktet. Blodprøve tatt av ham samme natt kl 02.20 viste en alkoholkonsentrasjon på 2,06 promille. En senere prøve tatt kl 02.53 viste en alkoholkonsentrasjon på 2,02 promille.
- (16) I anken anføres det at denne beskjedne reduksjonen i alkoholkonsentrasjon tilsier at det ikke er ”ført bevis for at han hadde promille før kjøringen”. Denne anførselen gjelder i realiteten lagmannsrettens bevisbedømmelse under skyldspørsmålet som Høyesterett ikke kan prøve, jf. straffeprosessloven § 306 andre ledd. Denne del av anken må etter dette avvises.
- (17) Ankeutvalget kan ikke se at det hefter noen saksbehandlingsfeil ved lagmannsrettens behandling av alkoholkonsentrasjonens størrelse. Domfelte har for så vidt rett i at den beskjedne reduksjonen av alkoholkonsentrasjonen mellom kl 02.20 og 02.53 indikerer at han også drakk alkohol etter kjøringen. Dette har også lagmannsretten lagt til grunn. Men etter en totalvurdering av samtlige bevis konkluderte den med at alkoholkonsentrasjonen under kjøringen var ”minst 1” promille. Dette bevisresultatet, som er basert på umiddelbar bevisførsel, hvor lagmannsretten blant annet har vurdert de enkelte vitnenes troverdighet, har ikke ankeutvalget grunnlag for å tilsidesette. Ankeutvalget kan ikke se at det finnes noen utsagn i domsgrunnene som indikerer at lagmannsretten har anvendt et for lavt beviskrav.
- (18) Ankeutvalget kan heller ikke se at den utmålte straffen har blitt for streng. Ved promillekjøring som omfattes av vegtrafikkloven § 31 andre ledd bokstav c beror valget mellom betinget og ubetinget fengsel på de konkrete omstendighetene. I dette tilfellet gjorde A under promillekjøringen seg også skyldig i ett forsettlig skadeverk. Lagmannsretten uttaler videre at kjøringen skjedde ”i et boligområde hvor husene står tett, i relativt høy hastighet og i en situasjon der tiltalte var sterkt opphisset og syntes ute av stand til å kontrollere sine impulser”. Når han da i tillegg er dømt for tyveri og overtredelse av straffeloven § 326 nr. 2, fremstår ikke en straff av fengsel i 36 dager samt en bot på kr 12 000 som en for streng reaksjon. Dette gjelder selv om lagmannsretten i skjerpene retning uriktig har lagt vekt på alkoholnyttelsen etter kjøringen. Når A ikke er dømt for etterfølgende alkoholnyttelse, kan ikke dette vektlegges ved straffutmålingen, jf. Matningsdal i Jussens Venner 2002 side 89-132 på side 123-128.
- (19) Det er ikke angitt hva en eventuell lovanvendelsesfeil eventuelt består i. Ankeutvalget kan ikke se at domfellelsen er beheftet med noen slik feil.
- (20) Anken nektes etter dette fremmet.
- (21) Avgjørelsen er enstemmig.

SLUTNING :

1. Anken over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet avvises.

2. For øvrig nektes anken fremmet.

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Riktig utskrift: